

Psalm 297

1. Härlig är jorden, härlig är Guds himmel, skön är själarnas pilgrimsgång. Genom de fagra riken på jorden gå vi till paradiset med sång.

2. Tidevarv komma, tidevarv försvinna, slakten följa släktens gång. Aldrig förstummas tonen från himlen i själens glada pilgrimssång.

3. Änglar den sjöngo, först för markens herdar. Skönt från själ till själ det ljud: Människa, gläd dig, Frälsarn är kommen, frid över jorden Herren bjöd.

Avskedstagande
Cavatina – S. Myers

Samlingsmusik
Håll mitt hjärta – B. Skifs/P. Hallström

Slutbön

Välsignelsen

Avslutningsmusik
Air – J. S. Bach

Klockringning

Vår älskade

Göran Thörnqvist

★ söndag 11 december 1938

† fredag 29 december 2023

Präst: Anders Hansén
Organist: Roy Olofsson

Begravningsgudstjänst i
Nynäshamns kapell
fredag 9 februari 2024

Klockringning

Inledningsmusik

Så skimrande var aldrig havet – E. Taube

Psalm 289

1. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem. Vi frihet fick att bo där, gå och komma, att säga ”ja” till Gud och säga ”nej”. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem.

2. Vi vill den frihet där vi är oss själva, den frihet vi kan göra något av, som ej är tomhet men en rymd för drömmar, en jord där träd och blommor kan slå rot. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem.

3. Och ändå är det murar oss emellan, och genom gallren ser vi på varann. Vårt fångelse är byggt av rädslans stenar. Vår fångdräkt är vårt eget knutna jag. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem.

4. O döm oss, Herre, frisäg oss i domen. I din förlåtelse vår frihet är. Den sträcker sig så långt din kärlek vandrar bland alla människor, folk och raser här. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem.

Griftetal

Samlingsmusik

Som en bro över mörka vatten – P. Simon/Å. Arenhill

Bön

Överlåtelsen

Bibelläsning

Psalm 249

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst, vad än som kommer på! Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då? Han som bär för mig en faders hjärta, han ju ger åt varje nyfödd dag dess beskärda del av fröjd och smärta, möda, vila och behag.

2. Självt han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd. Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både Kraft och Råd. Morgondagens omsorg får jag spara, om än oviss syns min vandrings stig. "Som din dag, så skall din kraft ock vara", detta löfte gav han mig.

3. Hjälpt mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär, ej min tro och ej den tröst förspilla som i ordet mig förvarad är. Hjälpt mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna fadershand blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Begravningsbön

Herrens bön - Fader Vår

Fader vår som är i himmelen.

Helgat varde ditt namn.

Tillkomme ditt rike.

Ske din vilja, såsom i himmelen
så ock på jorden.

Vårt dagliga bröd giv oss idag,
och förlåt oss våra skulder,
såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro,
och inled oss icke i frestelse
utan fräls oss ifrån ondo.

Ty riket är ditt och makten och härligheten
i evighet.

Amen.

*När en blomma bryts av
i sin vackraste blom
då blir marken så trist,
och så fruktansvärt tom...
Men kanske ändå
att det någonstans finns
en äng eller undangömd skreva,
dit blommor som brutits
för tidigt får komma
och fortsätta andas
och dofta och blomma och leva...*

A. Burman